

AANMODDEREN EN FLIEREFLUITEN

Help! Geen werk meer én 50-plus

Dennis Meyer
HRxpress, Amsterdam

September 2015

Copyright 2015 © Dennis Meyer

Powered by Koninklijke Van Gorcum en uitgeverij HRxpress

Delen? Graag! Maar neem dan wel even contact op met de auteur:

info@dennismeyer.eu

Omslagontwerp en vormgeving binnenwerk: annagarssendesign

Foto auteur: Hans Willemsen

Redactionele begeleiding: Het Nederlands Redactie Instituut

ISBN 9789463189934

NUR 801

www.dennismeyer.eu

www.hrexpress.nl

Speel het spel
Breng je werk nog meer in gevaar

Uit: *Über die Dörfer* van Peter Handke

Voor Hans de Wolf

BRIEFFRAGMENT:

Mijn horoscoop voor 2014 ziet er trouwens erg goed uit.

Financiële meevallers, liefde oké, buitenlandse reizen.

Heel herkenbaar, deze voorspellingen.

*Haha, je moet toch ergens je vertrouwen in de toekomst
vandaan halen?*

INHOUD

INLEIDING

Help! Geen werk meer én 50-plus 7

HOOFDSTUK 1

VERTREK *Wat is er met me aan de hand?* 11

HOOFDSTUK 2

PICOS D'EUROPA *Waar ben ik bang voor?* 23

HOOFDSTUK 3

HAARLEM *Wie of wat kan mij helpen?* 31

HOOFDSTUK 4

BERLIJN *Wat doe ik het liefste?* 43

HOOFDSTUK 5

ZAANDIJK *Hoe geef ik mijn dagen structuur en invulling?* 57

HOOFDSTUK 6

DE BILT *Hoe geef ik antwoord op 'Wat doe jij op dit moment?'* 69

HOOFDSTUK 7

AMSTERDAM *Wat is mijn manier van netwerken?* 79

HOOFDSTUK 8

AANKOMST *Werk, veel werk!* 91

INLEIDING

Help! Geen werk meer én 50-plus

In 2012 kies ik als 54-jarige succesvolle theaterprofessional én directeur van een klein theatergezelschap voor een bestaan als zzp'er. Ik doe dat met veel vertrouwen in de toekomst en in de volle overtuiging dat ik veel werk zal krijgen. Ik kan dan nog niet vermoeden in welk een rollercoaster ik terecht ga komen. Na een hoopgevende start blijk ik een van de vele werkloze 50-plussers in een tijd van subsidiestops binnen de kunstensector en een algehele economische malaise. De werkloze 50-plusser blijkt een van de meest getroffen groepen te zijn met een zeer kleine kans om weer structureel betaald werk te krijgen.

In 2013 wordt het duidelijk dat ik te weinig opdrachten binnenhaal als zzp'er en vanaf januari 2014 ben ik officieel werkloos en wellicht veroordeeld tot lid van een 'verloren' generatie. De paniek slaat toe en het is moeilijk om te zien welke stappen ik kan zetten.

Een toespraak van Oprah Winfrey voor afgestudeerde studenten van Harvard in 2013 geeft mij steun.

'It doesn't matter how far you might rise. At some point you are bound to stumble. Because if you are constantly doing what we do, raising the bar, if you are constantly pushing yourself higher and higher, the law of the averages predicts that you will at some point fall. And when you do I want you to know this. There is no such thing as failure. Failure is just life trying to move us in another direction.'

Het klinkt als een open deur en het is in de meeste gevallen ook niet gemakkelijk, maar alles wat je overkomt, de goede én de slechte dingen, kun je benaderen vanuit de vraag: hoe kan ik dit gebruiken om mezelf te ontwikkelen en nieuwe stappen te zetten?

Welke richting wil het leven mij op dit moment uit sturen? Dat is voor mij de grote vraag en de rode lijn in de zoektocht die volgt. Ik heb daarbij veel baat bij het schrijven van brieven aan mijn beste vriend Hans. Ik schrijf hem brieven omdat het mij inzicht geeft in wat het betekent om werkloos te zijn en om zelf sturing te geven aan mijn situatie.

Nadat ik in mei 2013 bij het Servicepunt Kunst en Cultuur een workshop over werkloosheid aan collega-werklozen heb gegeven, wordt het mij duidelijk dat mijn zoektocht niet alleen voor mezelf van belang en interessant kan zijn. Ook anderen in dezelfde situatie hebben er baat bij te weten hoe een lotgenoot deze situatie aanpakt. Zeker een lotgenoot die zo succesvol 'leek' en nu, net als de anderen, een werkloosheidsuitkering heeft. 'Van directeur tot uitkeringstrekker', het lijkt wel de titel van een boek.

Ik besluit om mijn verhaal op te schrijven. Ik beschrijf min of meer chronologisch de stappen die ik heb gezet en groepeer ze rondom een aantal relevante onderwerpen. Af en toe gebruik ik citaten uit de brieven die ik over mijn werkloosheid schreef. Enkele malen formuleer ik tips voor de lezer, hoe hij met het een en ander kan omgaan.

Dit is mijn eigen verhaal, zo eerlijk mogelijk opgeschreven. Mijn persoonlijke ontboezemingen zorgen er hopelijk voor dat de lezer het ook op zichzelf kan betrekken, zeker wanneer hij in een vergelijkbare situatie zit.

Iedereen bij wie een grote verandering in zijn leven plaatsvindt, kan zich in mijn verhaal herkennen en er iets uithalen. Aangezien ik het schrijf vanuit mijn eigen perspectief, een 50-plusser, zal het boek ook vooral herkenning geven bij deze groep.

Ik heb het geluk dat ik, dankzij de tijd die ik in het verleden als werknemer in dienst was, een lange tijd recht heb op een werkloosheidsuitkering. Niet iedereen zit in een dergelijke positie. Vaak is de tijd korter, of zijn er helemaal geen rechten opgebouwd. Toch denk ik dat de emoties die iemand doormaakt en de stappen die gezet moeten worden, vergelijkbaar zijn.

Ik bedank de volgende mensen voor hun steun bij de totstandkoming van het boek: Laura Meyer, Inez Hafkamp, Hans de Wolf, Dido Michielsen, Dieneke Nauyé, Cees Verpoort, Anna Garssen, Hans Willemsen, Antoinet Oostindiër en Michele Zwarts.

DENNIS MEYER

